

دقت حقوقی و قراردادهای مالیاتی

بسمه تعالی

مدیران کل محترم امور مالیاتی

موضوع: ارسال دادنامه (رد شکایت) هیئت تخصصی دیوان عدالت اداری با موضوع عدم پذیرش هزینه در صورت معامله با شرکت صوری و معامله بین شرکت های گروه یا وابسته (۷۲۰۴۱۴۴۴۰۵۹) و (۷۲۰۴۱۴۴۴۱۱۲)

باسلام و احترام

به پیوست تصویر دادنامه شماره ۱۴۰۵۳۱۳۹۰۰۱۰۸۱۱۴۱ مورخ ۱۴۰۵/۴/۳۱ هیئت تخصصی دیوان عدالت اداری متضمن رد شکایت بلاوجه آقایان نیما غیاثوند و محمد مهدی زاهدی با موضوع اعتراض به عدم پذیرش هزینه در صورت معامله با شرکت صوری و معامله بین شرکت های گروه یا وابسته (خواسته شاکی: تقاضای ابطال از زمان تصویب بند ۳ بخشنامه شماره ۲۰۰/۱۴۰۴/۶۱ مورخ ۱۴۰۴/۰۶/۳۰ سازمان امور مالیاتی کشور)؛ برای استحضار ارسال می گردد.

خلاصه پیام رای

مطابق مقرر مقرر شکایت: در راستای تبیین مقررات صدر ماده ۱۴۷ ق.م.م، هزینه های مستند به صورت حساب الکترونیکی که حائز شرط (مرتبط نبودن به معامله با شرکت های کاغذی و مجهول المکان (شرکت صوری) و معامله بین شرکت های گروه یا وابسته) باشد، قابلیت برگشت به دلیل "در حدود متعارف متکی به مدارک نبودن" را در شیوه های حسابرسی و مراحل دادرسی مالیاتی نخواهند داشت و عدم وجود شرط یادشده، به منزله غیرقابل پذیرش بودن هزینه با رعایت مقررات مربوط نخواهد بود.

شاکی محترم اظهار داشته است: در مقرر مقرر شکایت اولاً بر خلاف ماده ۴ قانون پایانه های فروشگاهی و سامانه مودیان، صورتحساب های ثبت شده، به صرف مربوط بودن به شرکت صوری یا معامله بین شرکت های گروه یا وابسته بی اعتبار اعلام شده است. ثانیاً بر خلاف ماده ۵ ق.م.م.ا. مصوب ۱۴۰۰ با قیود مذکور بر اعتبار قانونی صورتحساب، ایجاد محدودیت شده است. ثالثاً دارای حکمی بر خلاف ماده ۶ قانون پایانه های فروشگاهی است، چرا که در ماده اخیرالذکر برای مقابله با «مودیان صوری» سقف های کمی و شروط مشخص تعیین شده است، اما در مقرر فوق، بدون رعایت معیارهای مندرج در ماده مذکور، معیارهای جداگانه ای برای رد هزینه با عنوان «صوری بودن» وضع شده است. رابعاً رد نمودن صورتحساب الکترونیکی به بهانه مرتبط بودن معامله با «شرکت صوری» یا «معامله بین شرکت های گروه یا وابسته»، با فلسفه ثبت الکترونیکی صورتحساب و مفاد ماده ۱۳ ق.م.م.ا. مصوب ۱۴۰۰ مغایرت دارد. خامساً مقرر فوق با ماده ۲۴ قانون اخیرالذکر (که فعال بودن کارپوشه مودی را به منزله داشتن شرایط لازم برای دریافت مالیات و عوارض عنوان نموده) مغایر است، زیرا صورتحسابی را که از کارپوشه مودی صادر شده است، به بهانه «شرکت صوری بودن» یا «معامله بین شرکت های گروه یا وابسته» بی اعتبار اعلام نموده است.

هیات تخصصی دیوان عدالت اداری، با عنایت به اینکه مطابق ماده ۱۴۷ ق.م.م، پذیرش هزینه قابل قبول مالیاتی باید متکی به اسناد و مدارک و در حدود متعارف باشد و این موضوع، از بحث پذیرش و عدم پذیرش اعتبار مالیاتی مودیان در خصوص صدور صورتحساب الکترونیکی [موضوع مقرر مقرر شکایت] مجزا می باشد، استنتاج نموده که وضع مقرر مقرر شکایت در حدود اختیار مرجع تصویب آن و منطبق با مفاد ماده قانونی مذکور است و با قوانین و مقررات ناظر بر موضوع، مغایرتی ندارد.

مطلب فوق حاوی خلاصه رای است و لزوماً منعکس کننده تمامی ابعاد مطروحه در دادنامه اصداری نیست

* باهدف سهولت در دسترسی به متن اصلی قوانین، مقررات و آراء، این موارد لینک گذاری شده است.

حسین عبداللہی
مدیر کل دفتر حقوقی و قراردادهای مالیاتی

ع.ع.